

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement

Binnen de stad, 7 fr. per jaar.
 Buiten de stad, 8 fr. „
 Een blad afzonderlijk 25 centimes.
 De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
 Aanmeldingen 125 centimes per drukregel.
 Beclamen, vonnissen en andere artikels vooraan
 of midden in het blad: 1 fr. den drukregel.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLE, uitgever en eigenaar van dit blad.
 De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's dondersdags en 's zaterdags.
 Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedna worden aan den uitgever, groote Markt, n° 37, te Tongeren.

De personen die van heden een abonnement nemen aan den Postrijder voor het jaar 1882, zullen het blad gratis krijgen tot aanstaande nieuwjaar.

PREMIE aan onze Abonnten.

Eene overeenkomst met den uitgever der werken van Lodewijk Janssens aangegaan, stelt ons in staat, die boeken aan onze lezers elk werk afzonderlijk als premie aan te bieden, en dit aan de nevenstaande, veel verminderde prijzen.

Reginald von Valkenburg, eene geschiedenis uit de dagen der Tempeliers, voor	1,00	2,00
De Ark van Noë, Romantische Zeldzaamheden	1,25	2,00
Hilperic en Frategunde, eene geschiedenis uit den Frankischen tijd voor	1,30	2,30
Wat een Vader lijd en kan, eene ware geschiedenis uit de Limburgsche Kempen, voor	1,00	1,50
De Koning der Boschjagers, of de slag van Woeringen, voor	2,00	3,00
Arm Grietje, geschiedenis van een Boerkind, voor	0,30	0,75
Heiderooske, uit het leven van een Bewaarder, voor	0,60	1,00
De Vagabond, historische tafereelen uit de XII eeuw, voor	1,00	1,50
In den Schutpeninck, eene Heidegeschiedenis, voor	0,60	1,00
	9,45	13,25

N. B. — De boeken mogen afzonderlijk uitgezonden worden. Wie de gansche lijst in eens neemt betaalt slechts NEGEN fr., in plaats van fr. 13,25.

TONGEREN, DEN 10 DECEMBER.

13,300 man in plaats van 12,000.

Wij lezen in de Gazette de Liège: Het contingent voor 1882 is gekend, wij weten hoeveel het bedraagt, 12,791 man. Wij kunnen daardoor berekenen wat het contingent zijn zal in 1885, 1884, 1886, 1887 en 1888. Indien men niet aankondigde dat men een maximum heeft aangenomen; zoo 't cijfer van 791 man de verliezen voorstelde, veroorzaakt door het afsterven, de desertie en het degraderen gedurende twee dienstjaren, 1879-1880 en 1880-1881. Zouden wij slechts 791 te verdeelen hebben door twee om het cijfer van het getal ontbrekende in elk dienstjaar te hebben, of 396. Wij zouden dus in 1885 een contingent hebben van 12,791 man plus 396 of 13,187.

In 1884 een contingent van 13,187 plus 396 is 13,583
 » 1885 » » 13,583 » 396 » 13,979
 » 1886 » » 13,979 » 396 » 14,375
 » 1887 » » 14,375 » 396 » 14,771
 » 1888 » » 14,771 » 396 » 15,167

Op eene voorwaarde nogtans, dat gene besmettelijke ziekte het leger tref. Wij spreken niet van het geval van oorlog, waarvoor God ons moge behoeden. In geval van besmettelijke ziekte zou het contingent het cijfer bereiken van 14 of 17,000 man. Doch bepalen wij ons bij de gewone cijfers, zij zijn reeds belangrijk genoeg.

Verleden jaar kondigde generaal Liagre aan, dat hij een wetsontwerp zou neerleggen, dat onmiddellijk toepasselijk zijn zou en het contingent op een gemiddeld cijfer zou bepalen. De minister begreep de ongerijmdheid van het stelsel, waarin het kabinet volhardt. Dit jaar door de kiezingen is het bang het land te verschromen, en het verkiest van vermeerdering tot vermeerdering te

gaan; alleen zal het blijven staan op het cijfer van 15,300 man en dat cijfer zal vast blijven; het zal niet meer dalen tot 12,000, het zal niet klimmen tot 15,000. De god kiezers kunnen op de eene of andere wijze een refrein zingen, in dezen zin:
 'Waar kan men beter zijn, dan onder het bestuur der liberalen. Onze openbare vrijheden zijn verminkt; onze gemeentevrijheden liggen op sterven, maar het leger groeit en bloeit!'

Wij zullen dus, het aanstaande jaar, een vast contingent hebben, onveranderlijk bepaald op 15,300, 't zij het middencijfer tusschen 12,000 man, het contingent van 1880, en 15,000 man, het contingent van 1881.

Het ministerie vormdeert dus het contingent met 1,300 man, of ongeveer 1000 uitgezochten per cent. Het budget van oorlog zal in dezelfde verhouding vermeerderen.

De remplaçanten bereiken reeds overdueren prijzen, 2,500 tot 3,000 fr. Het gouvernement gaat zo te werk, dat het aan de militairen het gevraagde getal plaatsvervangers niet meer kan leveren. Het wil den persoonlijke dienst voor allen, en het zorgt er voor dat alleen zeer rijke personen remplaçanten kunnen kopen. Doch het is klaarblijkelijk dat, hoe grooter het contingent is, hoe meer militairen er vragen vervangen te worden, terwijl het getal remplaçanten vermindert.

Het contingent van 't leger is nog vermeerderd door het ministerie van openbaar onderwijs. De minister heeft de normaal scholen vernieuwde en doen bevolken. Het getal leerlingen normalisten is volstrekt niet in evenredigheid, met de noodwendigheden van 't lager onderwijs.

Er zullen weldra tien kandidaten zijn voor eene plaats. Maar al die ontelbare kandidaten onderwijzers zijn den solatiedienst vrijgesteld, en andere jongelingen moeten in hunne plaats dienen. Voor eene seminarist vrijgesteld, zijn er tien leerlingen-onderwijzers van den dienst ontlasten. En boven de 15,300 man van het vast contingent is een contingent noodig, gelijk aan het getal vrijgestelde militairen.

Terwijl het ministerie, van den eenen kant, het contingent vermeerderd in de verhouding welke wij hebben doen kennen, maakt het van den anderen kant de inrichting gered van het reserveleger een klein legerke van 50,000 man, als 't u belieft! De maand december zal niet voorbijgaan, zonder dat de parlementaire rechterzij het kabinet zal dwingen uitteleggen te geven. Het land begint genoeg te hebben van dit stelsel, hetwelk bestaat in volle kazernen, ledige scholen en overgrote belastingen. Van het militarisme, de verveerdlijking van 't onderwijs en de vermeerdering der belastingen, vertegenwoordigd door het liberaal ministerie, verlos ons, Heere!

Willekeur en geweld.

Het hof van cassatie heeft aan den heer Bara, en heel ons Pruisisch liberalisme eene geduchte les gegeven — eene les, die hun doet gevoelen dat zij niet eertlijk zijn in het toepassen van wetten.

Door twee vonnissen zijn de heurzen-inpalmers tot den eerbied voor de rechtvaardigheid terug geroepen, en het is zeker dat er na deze, nieuwe vonnissen zullen komen.

Weet gij wat de Echo du Parlement daarop antwoordt?

'Bah! als de rechtbank, als de justitie aan het liberalisme helet van den wil van eenen testesterde te breken en het geld van anderen in te palmen, moet het maar eens wet maken, die toelaat, dat men totaal meester spelen kan.'

Waarom niet? Men heeft immers de meerderheid in de Kamer, en macht gaat immers boven recht, zooals de socialisten en liberalisten leerden.

In alle geval zeggen wij gelijk de mulder van Sans Souci: er zijn nog rechtshers in België!
 (Handelsblad.)

voorbijgaan van haren persoon waren alleen hare beide zonen en de huisnecht Hendrik, op het rechtshuis ontboden; maar zij vertegenwoordigde haren afwezigen zoon Nathanaël en moest dus bij de opening tegenwoordig zijn.

Tegen den middag keerde zij ingeleide van den professor over de markt terug; Hendrik volgde op verbiedigen afstand. Sterfgevallen en gevaarlijke ziekten in den kring harer omgeving, waren zonder invloed op de marmeren trekken der groote vrouw gebleven; hare sterke geest, die zich niet buigen liet, hare diepe vroomheid, die zich steeds zonder tranen in dergelijke bezoeken geschild had, waren dikwijls aan zwakke en vertwijfelde vrouwen als een verheven voorbeeld voorgesteld; heden had de kleine stad het ongevoelenschouwspeel, dit model van onwrikbare sterkte van geest uit het spoor te zien wijken. Op de wangen der statige vrouw lag een verraderlijke gloed van inwendige opgewondenheid, haar plechtig afgemeten gang toonde haast en drift, en schoon zij ook slechts zacht tot haren zijwendig naast haar tredenden zoon sprak, was het toch merkbaar dat het heilige woorden waren die zij fluisterde.

De jonge weduwe had, niettegenstaande hare hoofdpijn, achter eene der gordijnen op loer gestaan en de terugkerende afgewacht, want toen zij in 't voorhuis traden, kwam Adèle, wel is waar met bleeke wangen en ingezonken oogen, maar echter in een uiterst bevallig morgendoosel den trap af, om naar den alloep te vragen. Zij traden te zamen in de woonkamer.

— Nu, wensch ons toch geluk, Adèle! riep mevrouw Helwig diep verblijd met een schamperen lach. Er zijn twee-en-veertig duizend daalders, en de familie Helwig, die het geld toch van Go fa- en rechtswege toekomt, krijgt er geen cent van! Dit testament is het dwaasle ding, dat men

Bismarck en Frère-Orban.

Sedert eenigen tijd heeft er een groote omkeer plaats gehad in den toestand van het Duitsch keizerrijk. De kulturkampf, 't is te zeggen de vervolging tegen den katholieken godsdienst is uitgeweed; de onderhandelingen voor de herstelling der diplomatische betrekkingen met den H. Stoel zijn op goeden voet.

Prins van Bismarck heeft zich in den Rijksdag tegen het burgerlijk huwelijk verklaard en gezegd dat hij, indien hij op eene partij steunen mocht, altijd den voorkeur zal geven aan de gematigden boven de progressisten.

Welke zijn de redenen die prins van Bismarck aangezet hebben om zoo in eens geheel en al van staatkunde te veranderen? Daarvoor ondervraagd dat hij alleen het wetsplan van den Staat beoogde en dat, in zijne meening, dat welrijp nooit kan gepaard gaan met de overheersching der eene partij op de andere.

Het verschil.

In het protestantsche Engeland heeft de Koningin bevolen dat voortaan twee katholieke kardinaals Mgr. Manning, aartsbisschop van Westminster en Mgr. Newman, van rechtswege zullen uitgezocht worden tot al de koninklijke ontvangsten.

Wat beweist wat voortgang de katholieke Kerk in Engeland heeft gedaan sedert den dag waarop in 1850, de heiltenis van Pius IX te Londen werd verbrand.

In het katholieke België daarentegen, worden de geestelijke overheden door de genzerij overal buiten gesloten, zooals wij gezien hebben met het bezoek van den Koning te Gent.

In het protestantsche Engeland worden de katholieke priesters algemeen gerespecteerd; in het katholieke België worden zij dagelijks gelasterd, beledigd en vervolgd.

Wij laten onze lezers zelve beslissen aan welk van de twee landen dit verschil het meest tot ere strekt.

Stads- & provincie nieuws

Het genzenblad geeft zich onzijdig veel moeite om de aandacht af te trekken van de heldendaad begaan door sommige leerlingen van ons nieuw gebakken atheneum.

Dat is verloren moeite. Alle eertlijke lieden hebben eene afkeer van een gesticht van openbaar onderwijs waar zulke heiligschenderijen kunnen geschieden.

Wat hier in ons atheneum of collegie omgaaft dat is nooit ergens anders gebeurd. Wij hebben dikwijls veelvuldig schandalen vernomen die in scholen en collegen plaats hadden, maar wij hebben nooit gehoord dat leerlingen de bedorvenheid zoo ver brachten van het kruis met wijwatorvat dat aan den voet van het kruis gebelcht is met hunne vuilheid te vullen en dit bewijs hunner ondeugd op het venster van eenen priester te gaan neerzetten.

Dat is te Tongeren gebeurd in het koninklijk atheneum dat wij aan onze genzen te danken hebben; in dat atheneum dat aan onze burgerij zoo onzijdig veel goed kost; in dat atheneum dat zoo talrijke pensionnaires moest naar Tongeren trekken en waar zich, och Heere, een enkele pensionnaire in bevindt!

Zulke behaligheden gaan om in het atheneum, en onze genzen in plaats van hunne afkeuring te voegen met die der eertlijke lieden, willen zelfs niet toelaten dat men de handelwijze onzer lekkere studenten schandvlekke.

O neen! Die jonge genskens die reeds zo vroeg toonen welke waardige liberalen zij eens zullen zijn, die mogen niet geblammeerd worden!

Misdaden in Henegouwen.

Sedert enige weken spreekt men van niets anders meer dan van de menigvuldige moorden en misdaden die in Henegouwen bedreven worden.

denken kan, en toch durft men het om Godswil met geen vinger anraken en moet men zich dit bemenschreuwend onrecht rustig laten welgevalen! Nu ziet wat er van komt als de mannen slaapmutsen zijn; als ik hier baas was geweest, zou het wel anders gegaan zijn! Ik begrijp niet, dat mijn man deze oude vrouw rustig onder zijn dak heeft gelaten, zonder eenige zekerheid van haar geld te hebben!

De professor had zijwendig, met de handen op den rug, heen en weer gelopen. Er lag eene donkere wolk op zijn voorhoofd en van tijd tot tijd keek hij met een scherp en oogopslag naar zijne moeder. Eindelijk bleef hij voor haar stilstaan.

— Wie heeft het dan doorgedreven, dat de oude tante naar de zolderkamers verbanen werd? vroeg hij met ernst en nadruk. Wie heeft het toennatig hoofd des huizes, mijnen vader, in zijnen afkeer van haar versterkt, en wie heeft eiken omgang tusschen ons, kinderen en tante, streng verhinderd? Dat zijt gij, moeder! — Als gij hadt willen erven, hadt gij geheel anders moeten handelen!

— Nu, gij zult toch niet weenen, dat ik mij met haar op een goeden voet had moeten stellen? Ik, die mijn leven lang in den Heere gewandeld heb, en dat zondige, met schuld beladen mensch, dat den zondag ontheilige en nooit het waar geloof heeft gekend? Neen, daartoe zou mij geen macht ter wereld gebracht hebben! — Nu zal zij weten dat zij voor eeuwig van Gods aangezicht verstooten is! Maar zij had voor gek verklaard en onder kuratele gesteld moeten worden; dat had u vader door zijn invloed zeer goed gedaan kunnen krijgen.

De professor werd doodsbleek; hij keek zijne moeder diep verschrikt aan, nam zijnen hoed en ging zijwendig de kamer uit.

Ook de liberalen zijn vervaard over dien benauwelijken toestand.

De liberale Gazette de Charleroi roept alarm en zegt:

• Waar gaan wij naartoe? 't is misdaad op misdaad; misdaad te Châtelet, misdaad te Thuillies, misdaad te Dampromy, misdaad te Chateleanu. Ook zit de gevangenis onzer stad • er proppens vol, en nu, over drie dagen, heeft men • er weer 19 naar gevangenis van andere • steden moeten sturen. •

Natuurlijk, de liberalen verstaan zich daar niet aan; zij weten niet waarbij dat komt, of ten minste, zij geharen het niet te weten.

En toch, de oorzaak is dood eenvoudig: Henegouwen is de liberaalste provincie van 't land; daar heeft men veel lieden, onder andere talrijke werkers in de mijnen, hun geloof en hunne zeden ontvallen. Hewel, nu vervallen zij in de misdaad. Het ergste is nog dat vele wandaden onbekend zijn. Welke toestand! En zeggen, dat de genzen maar altijd hopen op hunne beschaaftheid.

Protestantsche Engeland.

In het protestantsche Engeland heeft de Koningin bevolen dat voortaan twee katholieke kardinaals Mgr. Manning, aartsbisschop van Westminster en Mgr. Newman, van rechtswege zullen uitgezocht worden tot al de koninklijke ontvangsten.

Wat beweist wat voortgang de katholieke Kerk in Engeland heeft gedaan sedert den dag waarop in 1850, de heiltenis van Pius IX te Londen werd verbrand.

In het katholieke België daarentegen, worden de geestelijke overheden door de genzerij overal buiten gesloten, zooals wij gezien hebben met het bezoek van den Koning te Gent.

In het protestantsche Engeland worden de katholieke priesters algemeen gerespecteerd; in het katholieke België worden zij dagelijks gelasterd, beledigd en vervolgd.

Wij laten onze lezers zelve beslissen aan welk van de twee landen dit verschil het meest tot ere strekt.

Stads- & provincie nieuws

Het genzenblad geeft zich onzijdig veel moeite om de aandacht af te trekken van de heldendaad begaan door sommige leerlingen van ons nieuw gebakken atheneum.

Dat is verloren moeite. Alle eertlijke lieden hebben eene afkeer van een gesticht van openbaar onderwijs waar zulke heiligschenderijen kunnen geschieden.

Wat hier in ons atheneum of collegie omgaaft dat is nooit ergens anders gebeurd. Wij hebben dikwijls veelvuldig schandalen vernomen die in scholen en collegen plaats hadden, maar wij hebben nooit gehoord dat leerlingen de bedorvenheid zoo ver brachten van het kruis met wijwatorvat dat aan den voet van het kruis gebelcht is met hunne vuilheid te vullen en dit bewijs hunner ondeugd op het venster van eenen priester te gaan neerzetten.

Dat is te Tongeren gebeurd in het koninklijk atheneum dat wij aan onze genzen te danken hebben; in dat atheneum dat aan onze burgerij zoo onzijdig veel goed kost; in dat atheneum dat zoo talrijke pensionnaires moest naar Tongeren trekken en waar zich, och Heere, een enkele pensionnaire in bevindt!

Zulke behaligheden gaan om in het atheneum, en onze genzen in plaats van hunne afkeuring te voegen met die der eertlijke lieden, willen zelfs niet toelaten dat men de handelwijze onzer lekkere studenten schandvlekke.

O neen! Die jonge genskens die reeds zo vroeg toonen welke waardige liberalen zij eens zullen zijn, die mogen niet geblammeerd worden!

Hij had daar in eenen afgrond geblikt. Dat zijne geloof aan de doode letter; die vreeselijke hoogmoed, waarachter eene onbegrensde zelfzucht school, was voor hem jaren lang een gloriekraans geweest, die het hoofd zijner moeder versierde! Dit was dan het vrouwen karakter, dat hij zo lang als een ideaal had beschouwd.

Hij moest bekennen, dat hij zelf eenmaal op hetzelfde punt had gestaan als zijne moeder; hij had de arme onschuldige wees, met haar hoofd vol heldere, ideale gedachten, met haar fier, rechtschapen, diepzinnig gemoed; hij had haar met ruwe handen aangegrepen, haar in dien doodelijk kouden, donkeren kring gestooten.

Wat moest zij geleden hebben. Hij hield de hand voor de oogen alsof hij dunzdele, klom langzaam den trap op en sloot zich op in zijn eenzaam studeervertrek.

Terwijl mevrouw Helwig in de huiskamer aan hare ergeris lucht gaf, was de keuken insgelijks het toneel van eene hevige opschudding. Rika liep, met loshangende muts, als eene gejaagde heen en weder, terwijl Hendrik haar met oversteerbare kalme, in zijn zondagspak gadesloeg; zijn aangezicht vertoonde eene zonderlinge mengeling van blijdschap, wemmoed en spotlach.

— Gij moet niet denken, dat ik het u benijd, Hendrik; dat zou onkristelijk zijn! riep Rika. Ik gloo het u van harte! Twee duizend daalders! Zij sloeg de handen te samen, wreef ze en liet ze saamgevoenen weder zinken. Gij hebt meer geluk dan verstand. Hendrik! Goede hemel, wat heb ik mij mijn leven lang geplaagd; ik heb nooit de kerk verzuimd, zelfs in de strengste kou niet; ik heb Onze lieven Heer aanhoudend gebeden, dat Hij mij ook eens een gelukje mocht zenden, en het heeft mij niets, geen zier geholpen, en dien man valt daar zoo nonmenscheeljk geluk ten

Foei dan, maar de abt Klinkenberg dat is de man die moet geschandvlekt worden! de geestelijkheid in het algemeen die moet aan den paal gezet worden, maar de wijwaterpokkakers dat zijn deftige jongkens die eer doen aan het atheneum van Tongeren!

En dan, om nog beter te toonen dat zij de daad der jonge genskens goedkeuren, dan plakken zij op de hoeken onzer straten eene officie op, die zij zeker voor zeer geestig aanzien en die precies bewijst dat de genzen van Tongeren geen ander doel najagen dan de geestelijkheid in de gebieden der Kerk verachtelijk te maken.

Indien hier of daar een priester ongetrouw geweest is aan zijne verhevene zending, indien hij te kort gebleven is aan zijne plichten, wat kan dat bewijzen tegen den Godsdienst of tegen de Kerk? Een priester is een mensch gelijk en ander, hij kan gebreken hebben en fouten begaan gelijk de eerste de beste, maar hebben de genzen wel het recht hem hierover een verwijt te maken?

Wat zonden wij gemaklijk spel hebben indien wij alle schanddaden en alle veroordelingen wilden mede deden die alle dagen ten laste der genzerij aan den dag komen! Wij werpen daar zoo veel mogelijk den stuiper over. Maar dewijl het genzenblad daarin vermaak schijnt te vinden, waarom spreekt het niet over die talrijke veroordelingen die dagelijks op de genzerij neer vallen? Niet langer geleden dan deze week veroordeelde de rechtbank van Tongeren eenen geus tot verschiedene maanden gevang voor oneerbare aanspraken op kleine onnoozle kinderen.

Was die overslap mischien een pastoor of een katholiek? Verre van daar, het was M. P. J. A. Segers, gepensionnaire van den Staat en lid van het eertlijk schoolcomité te Vroenhoven!

Waarom wijgt de genzerij daarover stil? Oh! indien Segers een pastoor of maar enkel een koster was!

Ter gelegenheid van de laatste hengsten keuring te Tongeren, ziede het genzenblad over veertien dagen dat er tusschen de leden der commissie personen waren die geen hengst uit eenen ruin kennen.

Het genzenblad zou die leden wel eens moeten noemen, zoo niet kunnen alle leden der commissie de belediging voor hun zelve nemen.

De commissie was samengesteld als volgt: MM. Breuls, voorzitter der provinciale landbouw commissie te Gelbick; Jodou P. J. landbouwer te Vossen; Baron de Hensch de Renghelou, A. eigenaar te Vlermaal Koudt; Delvigne Gilles, eigenaar te Tongeren; Bothere, vercaats van den Staat te Boeringen.

Zou het genzenblad ons willen zeggen welke dezer personen hij als onbekwaam aanziet?

St. Nicolaas.

Verleden dinsdag was het feest van St. Nicolaas. De middeldagse katholieke personen onzer stad hadden naar gewoonte gezorgd voor de arme kinderen hunner kosteloze scholen.

De St. Nicolaas is uitgedoeld geworden aan 809 kinderen der kosteloze katholieke scholen. De uitdeling is overvloedig geweest en is naar gewoonte afgelopen ter voldoening van ouders, kinderen en uitdeleers.

In naam der armen en in naam van al onze medeburgers moeten wij onzen hartelijken dank uitdrukken aan de heeren inrichters die met zoveel ijver en zelfopoffering dit moeilijke werk tot goed einde geleid hebben.

De uitdeling is eerst begonnen in de Sint Janstraat voor de 280 kinderen der bewaarschool bestierd door de zusters van Maria.

deel! Maar, Hendrik, kunt gij het geld wel met een gerust geweten aannemen? De oude jufvrouw mocht eigenlijk geen testament gemaakt hebben, zegt mevrouw; alles komt van God- en rechtswege aan de Helwigs toe; als men het wel beziet, is het eigenlijk gestolen geld. Hendrik; ik weet nog niet, wat ik in uwe plaats zou doen...

— Ik neem het aan, Rika, ik neem het aan, zegde Hendrik dood bedaard; waarop de keukenmeid de keuken uit liep en de deur achter zich dicht sloeg.

Het testament der oude dame, dat zoo veel stormen in het huis van mevrouw Helwig had te weeg gebracht, had reeds sedert zeven jaar bij het kantongerecht berust. Het was van den volgende inhoud:

- 1. in het jaar 1635 heeft Lutz von Hirschspring, zoon van den door de zweedsche soldaten vermoorden Adriaan von Hirschsprunge, de stad X. verlaten, om zich elders te vestigen. Aan dien zijtak van het alhier uitgestorven Thüringische riddersgeslacht vermaak ik;
- a. de som van dertig duizend daalders;
- b. den gouden armband, in welks midden een oud duitsch vuren gegraveerd staat, door eenen bloemkrans omgeven;
- c. het manuscript eener opera van Bach; het bevindt zich bij mijne verzameling van handschriften van beroemde componisten; het ligt in de portefeuille N° 1 en draagt den naam van Gotthelf von Hirschspring.
- Ik verzoek hiertoe de justitie ter stond eene openbare oproeping der mogelijke afstammelingen van gezegde zijlinie te doen. Mocht zich binnen den tijd van een jaar niemand opdienen, die rechtmatige aanspraak op deze matenschap kan maken, dan schenk ik mits dezen de som vander tigt duizend daalders, benevens de opbrengst van